

Македонија ми е голем предизвик

Фотографот Љупчо Илиевски во Италија презентира 41 фотографија на изложбата „Чекорење низ Македонија“

Катерина Богоева

Фотографот Љупчо Илиевски од денеска, до 24 април, во италијанските градови Алба и Касине, во провинцијата Александрија, во организација на МПЦО „Св.Архангел Михаил“ - Неиве, ќе го претстави своето творештво и земјава, низ фотографската изложба „Чекорење низ Македонија“. Со избраните 41 фотографија, на публиката ќе и понуди свој поглед на пределите, на деталите што малкумина и од македонските граѓани имале можност да ги видат.

„Македонија од секогаш за мене била и ќе биде голем предизвик. Може многу лесно да се фотографира, но воедно е и многу тешко да се направат добри фотографии. Ми се чини, најтешко од се е да се направи целосна приказна со фотографиите што ги селектирав за изложбата, а притоа да не испуштат многу убави нешта.

Вековното опстојување на Македонија го започнувам со Кокино, еден од нашите бисери. Преминувам на раскошните полиња, кои од секогаш биле синоним за плодност и квалитет (кога тоа го велам, мислам на афионот, памукот, тутунот и на другите, препознатливи нешта). Под почвата пак, во изобилство се крие вредно археолошко богатство.

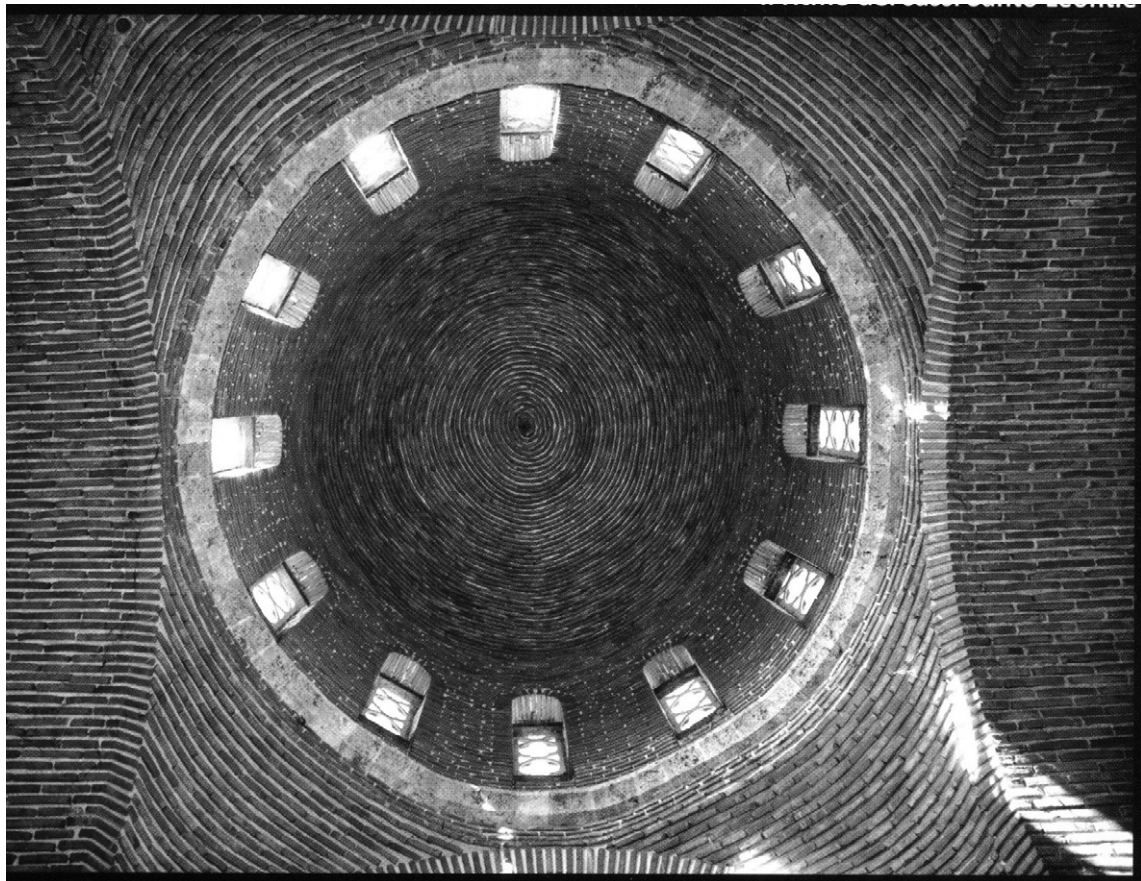
За Охрид и неговите убавини не треба посебно да се говори, бидејќи доволно е да се види. Не го заборавам и нашиот друг бисер,

Преспа кој од година во година, се повеќе се забавува и открива. Македонија е земја и на цркви и манастири со непроценлива убавина, за кои сведочат манастирите во Вељуса, Водоча, на Плаошник, Канео, Заум...“, набројува Илиевски, посочувајќи дека во неговите чекорења низ земјата, свое место заслужено нашла и како што ја нарекува, неправедно запоставуваната источна Македонија, пределите на Берово и Пехчево, градот Винаца со Калето, виничките икони. Смета дека Македонија сама по себе е предизвик, ја опишува како „отворена книга која човек неможе да ја исчита докрај, но која секогаш го држи во тензија“.

Вели дека секогаш наоѓа нови мотиви за фотографирање, а тие мотиви ги открива како лична експресија. „Преку моите фотографии, стекнав и многу пријатели кои преку разговори ги нудат „своите“ предели да бидат овековечени. Како резултат на моето долгогодишно фотографско искуство и моите внатрешни доживувања на македонскиот простор, имав длабока потреба да ги споделем сопствените импресии со најблиската околина и мојата публика. Но, овој пат тоа не се случи и ќе направам исклучок, па затоа оваа изложба премиерно ќе биде претставена во Италија“.

Во изминативе неколку години Љупчо Илиевски ја фотографираше и мегалитската опсерваторија Кокино, локалитет кој и стана достапен на светската јавност и преку неговите фотографии. Запрашан за своите доживувања на просторот и дали е задоволен од досегашната поддршка од државата за негова популаризација, одговори:

„Знаете, за мегалитската опсерваторија Кокино, никогаш нема доволно средства. Но, би било убаво, кога во Македонија секој би си ја вршел одговорно својата



Потребно е творците да бидат поддржани не само од институциите на власта, туку од целото општество; Љупчо Илиевски „Ритам од цигли“, „Св. Леонтиј“ - с. Водоча

работа. Министерството за култура, ниту врши археолошки ископувања, ниту фотографира, но несомнено е дека постои потреба за разбирање и поддршка од нивна страна. Конкретно, јас добив средства и направив изложба, која верувам дека имавте можност да ја видите и да ја почувствувате магијата на Кокино“.

Очекувано, фотографот смета дека земјава не е доволно презентирани во странство преку фото и видео материјал. „Потребно е творците да бидат поддржани не само од институциите на власта, туку од целото општество за да можеме достоинствено да ги афирмираме вредностите и убавините на Македонија. Самото презентирање е креативен чин, а не некаква тезга како што мислат некои“.

Македонскиот енформел на изложби во МСУ

Вчера беа отворени две изложби посветени на сликарството и скулптурата со дела на голем број македонски автори

Катерина Богоева

Во Музејот на современата уметност вчера беа отворени две значајни изложби: „Енформел: 1959-1966 (кратка историја на енформелното сликарство во Македонија) и „Енформелот во скулптурата: 1960-1970“. Воедно, беше промовиран и каталог за енформелот во сликарството. Предвидениот, втор каталог посветен на скулптурата во овој ликовен правец, според најавите, ќе биде промовиран подоцна.

Презентирани се 89 дела на 23 уметници, создавани во доцните 50-ти години на минатиот век, во периодот на напуштање и деструкција на фигурата во сликарство-

то во Македонија. Публиката има можност да ги види делата на авторите: Драгутин Аврамовски-Гуте, Родољуб Анастасов, Драган Биков, Стеван Василески, Иван Велков, Пецо Видимче, Јован Димовски, Петар Горгиев - Пљум, Александар Јанкуловски - Цане, Ристо Калчевски, Димитар Кондовски, Горгин Крстевски, Ристо Лозаноски, Петар Мазев, Љубодраг Маринковиќ - Пенкин, Благоја Папазовски, Димче Протугер, Александар Ристески, Томислав Сековски, Борислав Трајковски, Јосиф Трајковски, Глигор Чемерски и Томо Шијак.

Изложбата „Енформелот во скулптурата: 1960-1970“ ги опфаќа допирните точки на делата на Петар Хаџи Бошков, Јордан Грабул, Стефан Маневски, Борис Николоски, Димо Шумка и Борка Аврамовска, кои според историчарите на уметност, на одреден начин влегуваат во контекстот на енформелот. Презентирани се околу 60 нивни дела, во кои доминира железото како материјал, а помалку дрвото и цементот.

Делата им припаѓаат на збирките на МСУ, на Националната галерија на Македонија, НУ Завод и музеј - Штип, НУ Цен-



тар за култура „Антон Панов“, Струмица, НУ Завод и музеј - Охрид, НУ Завод и музеј - Битола, на Советот на град Скопје, Клубот на пратениците, Културно-информативниот центар и Сојузот на синдикатите на Македонија од Скопје, а дел од нив се зајмени од приватни лица и

од уметници.

Изложбите ги отвори министерката за култура, Елизабета Канческа-Милевска.

По поставката во Македонија, во план е изложбата да биде поставена и во Хрватска, како дел од меѓународната соработка.